

NASTROGA (2) *sb f*

nastroga (1), **nastrnoga** (1); *nastroga BielKron; nastrnoga KromRozm I.*

Pierwsze a pochylone; teksty nie oznaczają ó.

sg G nąstrogi (1). ◇ [D nąstrodze. ◇ I nąstroga.] ◇ pl G nąstr(o)g (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII(XVIII) w.

Pokarm umieszczany w pułapkach, na wędkach itp. w celu zwabienia zwierząt; przynęta (2) : Y ryby wędky by nye brąły/ by nastrnogi nyebyło. KromRozm I [L3]; [á to gdy ták będą [klatki] przypráwiony iż ták nášienia wýpawfzy dźwirki zwirzchu łpadájące ták nastróżyłz/ iż łkoro ptak do nášienia zleći/ nátychmiałt rułzywłzy nastrógi/ dźwirki ná się obali/ á ták się ták zamknie Cresc 1571 639 (Linde); Drudzy defkę z wagą przypráwiaią/ po ktorey wilk ku nastródze idąc przeważy się gdy ku końcu przyydzie/ á ták w doł łpádnie. Cresc 1571 639 (Linde)].

[W porównaniu: á iáko rybá pod nastrógą wędę/ thák y mizerny fwiát pod tymi łákociámi y ponętámi zátroczenie bierze y połyka. GrzegŻarnPos 1582 707 (Linde).]

Przen (1) :

Wyrażenie: »nastrogi nieprzyjacielskie« (1): cudzoziemcow nie więcej miłuy nád fwe obywatéle/ chroń łie nastróg nieprzyjacielskich/ wzgardź dary/ y pochlepstwá BielKron 258.

Synonimy: nęta, ponęta, przynęta.